

b.r.

Z Odmiana stroju Polak się odmienił.

Z ODMIANA_ę STROIU
POLAK SIĘ ODMIENIŁ

XVIII. 2. 220.

Z O D M I A N Ą S T R O I U
P O L A K S I Ę O D M I E N I Ę

O! Modne Fraczki ; niech was nieoburza ,
Ze wolny Polak swe zdanie wynurza ,
Ze nigdy podłym niewiedziony zylkiem ,
Synow wyrodných was zowie nazwiskiem.
Ze zamyśla dowieść, Współbracia mili ,
Oczyznę Fraczkami żeście zgubili.
Wstrzymajcie na moment, swoje zapędy ,
A zapewne własne poznacie błędy ;
Y lubo niechętni wyznacie sami .
Zeście przestali być Polakami !
Puki Polak swego trzymał się stroiu ,
Puty był dobrym y wradzie y w boiu.
Zestroiem odeszło od wszystkich Męstwo ,
Niechay kto pokaże iakie zwycięztwo ,
Ktoeśmy od tego czasu odnieśli ,
Od któregośmy, stroy Oczyfity znieśli ?
Gdyśmy się własnego trzymali stroiu ,
Turczyn uchylał przed nami zawoju ,
Moskał, y Niemiec, na wąsow w spomnienie ,
Drzał iak na Despoty , swego skinienie.

A puki przed wąsem Safiedzi drzali,
Doputy Polacy byliśmy cali,
Lecz gdy nastąpiła w stroiu odmiana,
Wkrotce uznano y Niemca za Pana.
Ten jak się z Polakiem tylko oswoił,
Y Kray y Suknię mu razem okroił.
Słowem porzucając Kurtki Kontusze,
Poutracaliśmy y Polkie Dusze.

W DRUKARNI WOLNEY
Na Kraiowym Papierze.

F

XVII-2-220